

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 10 juni 2009 i de förenade målen T-396/05 och T-397/05, ArchiMEDES mot kommissionen, varigenom förstainstansrätten ogillade sökandens talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att återkräva det förskott som utbetalats inom ramen för ett avtal med sökanden och att kvitta ömsesidiga fordringar, dels att kommissionen ska förpliktas utbetala det stöd som föreskrivs i samma avtal — Principen om litisdenuktion är inte tillämplig — Yrkandet om solidariskt ansvar för avtalsparterna ogillas — Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 november 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mot Europeiska kommissionen

(Mål C-322/09 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — Klagomål från en konkurrent — Upptagande till sakprövning — Förordning nr 659/1999 — Artiklarna 4, 10, 13 och 20 — Kommissionens beslut att inte vidare pröva klagomålet — Kommissionens kvalificering av åtgärderna som dels åtgärder som inte utgör statligt stöd, dels befintligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden — Artikel 230 EG — Uttrycket "rättsakt mot vilken talan kan väckas")

(2011/C 13/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (ombud: M. Merola och L. Armati, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och T. Scharf)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 9 juni 2009 i mål T-152/06, NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten avvisade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut i skrivelserna av den 24 mars och den 28 april 2006 att inte inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG med anledning av klagandens klagomål angående stöd som de svenska myndigheterna påstås ha beviljat Stockholm Visitors Board AB i form av olika typer av subventioner från Stockholms stad — Rättsakter mot vilka talan kan väckas

Domslut

1. *Den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 9 juni 2009 i mål T-152/06, NDSHT mot kommissionen, upphävs.*
2. *Den invändning om rättegångshinder som Europeiska gemenskapernas kommission framställde vid förstainstansrätten ogillas.*
3. *Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB:s yrkande om ogiltigförklaring av det beslut av Europeiska gemenskapernas kommission som kommer till uttryck i dess skrivelser av den 24 mars och den 28 april 2006, om att inte vidare pröva det klagomål som nämnda bolag ingett beträffande påstått olagligt statligt stöd från Stockholms stad till Stockholm Visitors Board AB.*
4. *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

(¹) EUT C 233, 26.6.2009, s. 12.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof, Österrike) — Pensionsversicherungsanstalt mot Christine Kleist

(Mål C-356/09) (¹)

(Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Direktiv 76/207/EEG — Artikel 3.1 c — Nationella bestämmelser som underlättar uppsägning av arbetstagare som har rätt att gå i ålderspension — Syfte att främja anställning av yngre personer — Nationella bestämmelser enligt vilka denna rätt till pension uppnås vid 60 års ålder för kvinnor och 65 års ålder för män)

(2011/C 13/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pensionsversicherungsanstalt

Motpart: Christine Kleist

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), i dess lydelse enligt direktiv 2002/73/EG — Nationell lagstiftning i vilken pensionsåldern fastställs till 60 år för kvinnor och till 65 år för män och genom vilken det är lättare att säga upp anställda som har uppnått denna ålder — Åtgärd genom vilken en offentlig arbetsgivare säger upp en kvinnlig arbetstagare som är 60 år och har rätt till ålderspension, vilket motiveras med önskan att främja anställning av yngre personer

Domslut

Artikel 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002, ska tolkas så, att nationella bestämmelser enligt vilka, för att främja anställningen av yngre personer, det är tillåtet för en arbetsgivare att säga upp arbetstagare som erhållit rätt till ålderspension, samtidigt som denna rätt för kvinnors del inträder fem år tidigare än för män, utgör direkt könsdiskriminering som är förbjuden enligt detta direktiv.

(¹) EUT C 282, 21.11.2009.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 november 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-48/10) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2008/1/EG — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar — Skyldighet att säkerställa att sådana anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i direktivet)

(2011/C 13/24)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EUT L 24, s. 8) — Anläggningar vars drift kan inverka på utsläpp i luft, vatten och mark samt på föroreningar — Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de behöriga myndigheterna med hjälp av tillstånd i överensstämmelse med artiklarna 6 och 8 eller på lämpligt sätt genom en förnyad bedömning av villkoren och, i förekommande fall, genom en uppdatering av villkoren, övervakar att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 senast den 30 oktober 2007, utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda gemenskapsbestämmelser.

2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 100, 17.4.2010.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Stuttgart — Tyskland) — Bianca Purrucker mot Guillermo Vallés Pérez

(Mål C-296/10) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Litispendens — Mål i huvudsaken om vårdnaden om ett barn och yrkande om interimistiska åtgärder avseende vårdnaden om samma barn)

(2011/C 13/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bianca Purrucker

Motpart: Guillermo Vallés Pérez

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Amtsgericht Stuttgart — Tolkning av artikel 19.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 388, s. 1) — Fråga huruvida en domstol i en medlemsstat är behörig att i sak pröva en talan som väckts angående vårdnaden av ett barn som har hemvist i den medlemsstaten när det dessförinnan vid en domstol i en annan medlemsstat har inletts ett interimistiskt förfarande i en tvist mellan samma parter rörande vårdnaden av samma barn — Begreppet ”domstol där talan först har väckts”

Domslut

Bestämmelserna i artikel 19.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 är inte tillämpliga när en domstol i en medlemsstat vid vilken talan har väckts först i syfte att utverka att åtgärder vidtas avseende föräldraansvar enbart har att pröva ett yrkande om interimistiska åtgärder i den mening som avses i artikel 20 i förordningen, och en talan om samma åtgärder därefter väcks vid en domstol i en annan medlemsstat som är behörig att pröva talan i sak i den mening som avses i nämnda förordning, oavsett om syftet med den talan är att utverka ett interimistiskt eller slutligt avgörande.